

כשהיה נגע צרעת בבית היו מנתצים ומשברים האבנים ומביאים עפר אחר ומרחיקים ממנו שני טפחים

וְכַד הָיָה נְחִית נִגַע צָרַעַת, הָיָה מִדְּפֵי אֶתְרָא, וְאַפִּיק לְרוּחַ מִסְּאֲבָא מֵאֶתְרֵיהּ וכאשר היה יורד נגע צרעת על הבית היה

מטהר את המקום ומוציא לרוח הטומאה ממקומו, וּלְבַתֵּר מִנְתַּעֵי בֵּיתָא,

אַבְנֵין וְאַעִין וְכָלָא, ואחר כך מנתצים את הבית ומשברים האבנים והעצים וכל

מה שבבית, וּבְנֵי לָהּ כְּמִלְקַדְמִין בְּסֶטֶר קַדִּישָׁא בְּצַדְקָא ובונים

אותו מתחילה בצד הקדושה והשכינה, וְדַכִּיר לֵיהּ לְשִׁמָּא קַדִּישָׁא,

וְלִשְׂרֵי עֲלִיָּה קַדְשָׁה וזה על ידי שמוכיר על הבית השם הקדוש שלשמו ית'

ולעבודתו הוא בונה את הבית שתשרה עליו הקדושה, וְעַם כָּל דָּא בְּעַפְרָא

אַחְרָא, וַיִּרְחִיק בֵּיתָא מֵאֶתְרֵיהּ, מִיְסוּדָא קַדְמָאָה תִּירֵי

טַפְחִים ועם כל זה הוא צריך לבנותו מעפר אחר וצריך להרחיק את הבית ממקומו שני

טפחים מהיסוד הראשון.

תקנתו יעבור דירה או שיבנה הבית מחדש

הַשְּׂתָא דְלֹא אֶתְחַוֵּי עכשיו שאין דיני מראות נגעים נוהגים, וְלֹא נְחִית

מֵאֵן דְּמִקְטִירַג בִּיהּ בְּהֵוֹא רוּחַ מִסְּאֲבָא,

לְאַפְקָא לֵיהּ מֵאֶתְרֵיהּ, מֵאֵי תַקְנִיתִיהּ ולא יורד אותו הנגע הטהור

המקטרג ומתקוטט עם רוח הטומאה להוציאה מהבית מה תקנתיה. **אֵי יָכִיל**

לְנַפְקָא מֵהַאי בֵּיתָא שְׁפִיר אם יכול לצאת מהבית ולעבור למקום אחר

הלימוד היומי

יותר טוב שיעשה כן. **וְאִי לֹא יבְנֶה לִיהַּ כְּמִלְקַדְמִין, בְּאַבְנֵי אַחֲרָנִין, וְאַעִין וְכָלֵא** ואם אין ידו משגת לעבור דירה ינתוץ את הבית ויבנה אותו באבנים אחרות ועצים והכל יחליף, **וַיִּפִּיק וַיִּרְחִיק לִיהַּ מֵאֶתֶר קַדְמָתָהּ, וַיְבַנֶּי לִיהַּ עַל שְׂמַא קַדְיִשָּׁא** ויוציא וירחיק את הבית ממקומו הראשון ויבנה אותו מתחילה לשם הקדוש ויזכיר זאת בפיו מתחילה.

מיום שחרב בית המקדש לא נמצאת רפואה בעולם לגרש הרוחות הרעות **וְעַם כָּל דָּא, לָא נִפִּיק תְּהוּא רִוְחָא מִן אֶתֶר קַדְמָתָהּ** אמנם גם אחר שיעשה כל זה לא יוצאת רוח הטומאה ממקום הראשון שהיה בו הבית, **בְּגִין דְּקְדוּשָׁה לָא שְׂרִיא עַל אֶתֶר מְסֻאָבָא** לפי שהקדושה אינה שורה על מקום של טומאה. **אָמַר רַבִּי יִצְחָק לָמָּה לִיהַּ לְאַטְרָחָא כּוּלֵי הָאִי,** אמר רבי יצחק אם כן למה צריך להטריח אותו כל כך לנתוץ את הבית ולהחליף האבנים והעצים והכל ולהרחיק הבית ממקומו כשבלא"ה אין זה מועיל לסלק הטומאה ממקומה **בְּזִמְנָא דָּא פְּתִיב** בזמן הזה כתוב, (קהלת א) **מַעֲוֹת לֹא יוּכַל לְתַקּוֹן וְגו'.** מִיּוֹמָא דְּאֶתְחָרַב בֵּי מְקַדְשָׁא, **לָא אֲשַׁתְּכַח אֲסוּוֹתָא בְּעֵלְמָא** כי מיום שחרב בית המקדש לא נמצאת רפואה בעולם לגרש הרוחות רעות, **בְּגִינֵי כֵךְ בְּעֵי בַר נָשׁ לְאַזְדַּהְרָא, פִּי הֵיכִי דְלִהּוֹי נָטִיר** ולכן צריך האדם להיות זהיר ולישמר מלגור שם כדי שלא ינזק.

אסור ללכת להתרפאות ע"י הרחוקים שבעולם הרחוקים מתורה

אֲמַרִי נְזִיל בַּהֲדֵי הָאִי בַר נֶשׁ וְנַחֲמִי אמרו רבי חזקיה ורבי יהודה

נלך לראות מה יאמרו לו המכשפים לעשות לרפואת בנו. **אָמַר רַבִּי**

יִצְחָק, אָסִיר לָן אמר להם רבי יצחק אסור לילך אצלם להתרפאות ולא לראות

מה יאמרו. **אִי הָוּה אָזִיל לְגַבִּי גַבְרָא רַבָּא דְחִיל חַטָּאָה,**

כְּגֹזַן נַעֲמָן לְגַבִּי אֱלִישָׁע, נְזִיל אֶבְתַּרְיָה אם היה הולך אצל אדם

גדול ירא חטא להתרפאות כמו נעמן שהלך לאלישע היינו הולכים אחריו ללמוד מאותו

גדול. **הַשְּׁתָּא דְאִיהוּ אָזִיל לְגַבִּי רַחֲמִי עֲלֵמָא, רַחֲמִי**

אֲזַרְיִיתָא, נַעֲלִי מִכְּלָא אבל עכשיו שהוא הולך אחרי הרחוקים שבעולם

רחוקים מהתורה ומאוסים מכולם, **אָסִיר לָן לְאֶתְחִזָּא קַמִּייהוּ** אסור

לנו לילך ולהראות לפניהם. **בְּרִידְ רַחֲמָנָא דִּי שׁוֹיֵב לָן מִנִּייהוּ** ברוך

ה' שריחם עלינו והציל אותנו מהם. **וְהָאִי בַר נֶשׁ אָסִיר לֵיהּ** וגם זה האדם

אסור לו לילך אליהם להתרפאות. **אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְהָא תַנִּינָן בְּכַל**

מִתְרַפְּאִין, חוּץ מֵעֵצֵי אֲשֶׁרָה וְכוּ'. שאל אותו רבי יהודה והרי שנינו

שמותר להתרפאות בהכל חוץ מבעבודה זרה **אָמַר לֵיהּ, וְדָא עֲבוּדָה זָרָה**

אִיהוּ השיב לו רבי יצחק אלו הכשפים שהם עושים זה גם כן עבודה זרה, **וְלֹא עוֹד,**

אֲלָא דְהָא כְּתִיב ולא עוד אלא שהרי כתוב (דברים יח) **לֹא יִמְצֵא בְךָ**

מֵעֵבִיר בְּנוּ וּבָתוּ בָאֵשׁ וְגו'. אזלו לארתייהו ודרך אותם

המכשפים לשרוף באש לשם כוחות הטומאה שלהם הלכו החכמים לדרכם ואותו אדם לא

שמע להם והלך למערה לרפאות את בנו.

האב לא שמע לחכמים ובנו מת ע"י הכישופים

אֶזְלָה הָהוּא בַר נָשׁ לְהָהִיא מְעַרְתָּא הוּא וּבִרְיָהּ, שְׂרִי
 לִיָּה בְּמְעַרְתָּא הֵלֵךְ אוֹתוֹ אָדָם לַמְעַרָה הוּא וּבְנוֹ הַתִּיר אֶת בְּנוֹ מֵהַחֲמוּר
 וְהִנִּיחוֹ בַּמְעַרָה. עַד דְּנָפַק אָבוּי לְקַטְרָא לְחַמְרִיָּה בַּעוּד שִׁיצַא אַבּוּי
 לְקַשׁוּר אֶת הַחֲמוּר בַּחוּץ, נָפַק קִיטוּרָא דְאַשָּׁא, וּמָחָא לִיָּה
 בְּרִישָׁא, וְקַטְלִיָּה יֵצֵא קִיטוּר שֶׁל אֵשׁ וְהִיכְהוּ לְבָן בְּרֵאשׁוֹ וְהִרְגוּ. אֲדִי־הֲכִי
 עָאֵל אָבוּי, וְאַשְׁכַּחִיָּה מִיָּת. בִּינְתִים נִכְנַס הָאֵב לַמְעַרָה וְרֵאָה אֶת בְּנוֹ שִׁמַּת
 נָטַל לִיָּה וְלְחַמְרִיָּה, וְאֶזְלָה לִיָּה נָטַל אֶת בְּנוֹ וְאֶת הַחֲמוּר וְהֵלֵךְ לוֹ.
 וְאַשְׁבַּח לְהוּ לְבַתָּר יוֹמָא חָד, לְרַבִּי יִצְחָק, וְלְרַבִּי
 יְהוּדָה, וְרַבִּי תַזְקִיָּה, דִּהוּ אֶזְלִי אַחֲרַיּוֹם יוֹם אֶחָד מִצֵּאָם לְרַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי
 יְהוּדָה וְרַבִּי חוֹזְקִיָּה שֶׁהֵיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. בְּכַה קַמִּיָּהוּ, וְסַח לֹזֵן עוֹבְדָא
 בְּכַה לַפְנֵיהֶם וְסִיפֵר לָהֶם אֶת הַמַּעֲשֵׂה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְלֹא זְמַנִּין
 סְגִיָּאִין אַמִּינָא לָךְ, דְּאַסִּיר לְמִיָּהָ תַפְּנֵן אִמַּר לוֹ רַבִּי יִצְחָק וְכִי לֹא
 אִמַּרְתִּי לָךְ הִרְבַּה פַּעֲמִים שֶׁאֲסוּר לִילֵךְ לָשֵׁם. בְּרִידֵי רַחֲמָנָא, (דְּנִיאֵל ד) דִּי כָּל
 מְעַבְדוּהִי קְשׁוּט, וְאַרְחֲתִיָּה דִּין בְּרוּךְ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ כִּי כָּל מַעֲשֵׂיו אִמַּת
 וְכָל דְּרַכְיוֹ מִשְׁפֵּט. וְכַאֲיִן אִינוּן צְדִיקִיָּא, דְּאֶזְלִין בְּאַרְחַ קְשׁוּט,
 בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי, אֲשֶׁרֵיהֶם הַצְדִּיקִים הַהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ אִמַּת
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא וְעֵלְיָהוּ כְּתִיב, עֲלֵיהֶם כְּתוּב (מִשְׁלֵי ד) וְאַרְחַ
 צְדִיקִים כְּאֹר נְגִידָה הוֹלֵךְ וְאֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם וְגו'.